

#StaySafeWithAlyth

עַל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלּוֹת רֹאשׁ

For the sin we have committed before You...
What is Kalut Rosh and why is it not in our machzor?
Rabbi Josh Levy, Yom Kippur 5781

The concept of Kalut Rosh

Mishnah B'rachot 5:1

The earliest code of Jewish law, compiled in the Land of Israel by Yehudah HaNasi at the beginning of the third century CE. Contains legal traditions from the previous two centuries, the period of the Tannaim (lit. repeaters / teachers)

אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש.
חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ומתפללין, כדי שיכוונו לבם לאביהם שבשמים.
אפילו המלך שואל בשלומו לא ישיבנו, ואפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק.

We should not stand up to say Tefillah other than with *koved rosh* (an appropriate state of mind).
The early pious ones used to tarry an hour before praying in order that they might direct their hearts towards God.
Even if a king asks after someone's welfare [while praying] they should not answer: even if a snake is coiled around their heel, they should not interrupt.

Babylonian Talmud, B'rachot 30b – 31a

Also known as the Bavli. The great work of rabbinic literature. Presented as a commentary on the Mishnah, it includes legal argumentation, biblical interpretation, stories of the rabbis, folk narratives and moral teachings.
Contains layers of material from seven centuries. The main voices are those of the Tannaim and of the Amoraim (lit. those who speak - the rabbis of the third to fifth centuries) with a later anonymous narrative voice.

אלא אמר רב נחמן בר יצחק מהכא: עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה.
מאי וגילו ברעדה? אמר רב אדא בר מתנא אמר רבה במקום גילה שם תהא רעדה.

Rav Nachman bar Yitzchak said this [the idea of *koved rosh*] is derived from here - SERVE GOD WITH AWE AND REJOICE WITH TREMBLING (Psalm 2:11)

What is the meaning of REJOICE WITH TREMBLING?

Rav Adda bar Matna said that Rabba said: Where there is rejoicing, there should [also] be trembling.

אביי הוה יתיב קמיה דרבה, חזייה דהוה קא בדח טובא, אמר: וגילו ברעדה כתיב
אמר ליה: אנא תפילין מנחנא.

Abaye was sitting before Rabbah. He [Rabbah] saw that he was excessively joyful.

He said, "It is written REJOICE WITH TREMBLING".

Abaye said, "I am wearing tefillin".

רבי ירמיה הוה יתיב קמיה דרבי זירא, חזייה דהוה קא בדה טובא אמר ליה בכל עצב יהיה מותר כתיב
אמר ליה : אנא תפילין מנחנא.

Rabbi Yirmiyah was sitting before Rabbi Zeira. He [Zeira] saw that he was excessively joyful.
He said to him, "It is written IN ALL SORROW THERE IS PROFIT (Proverbs 14:23)".
Rabbi Yirmiyah said to him, "I am wearing tefillin".

מר בריה דרבינא עבד הלולא לבריה, חזנהו לרבנן דהוו קבדחי טובא
אייתי כסא דמוקרא, בת ארבע מאה זוזי, ותבר קמייהו, ואעציבו.
רב אשי עבד הלולא לבריה, חזנהו לרבנן דהוו קא בדחי טובא, אייתי כסא דזוגיתא חירותא ותבר קמייהו,
ואעציבו.

Mar, son of Ravina, made a wedding feast for his son. He saw that the Rabbis were excessively joyful.
He brought a precious glass cup worth four hundred zuz and broke it before them and they were saddened.
Rav Ashi made a wedding feast for his son. He saw that the Rabbis were excessively joyful.
He brought a cup of white glass and broke it before them, and they were saddened.

אמרו ליה רבנן לרב המנונא זוטי בהלולא דמר בריה דרבינא : לישרי לן מר
אמר להו : ווי לן דמיתנן, ווי לן דמיתנן
אמרי ליה : אנן מה נעני בתרך ?
אמר להו : הי תורה והי מצוה דמגנו עלן

The Rabbis said to Rav Hamnuna Zuti at the wedding feast of Mar, son of Ravina, "Let the Master sing for us".
He said to them, "Woe unto us, for we shall die, woe unto us, for we shall die".
They said to him, "How are we to respond after you?"
He said to them, "Where is Torah and where is mitzvah that will protect us?"

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי : אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה, שנאמר : אז ימלא
שחוק פינו ולשוננו רנה
אימתי - בזמן שיאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה.
אמרו עליו על ריש לקיש, שמימיו לא מלא שחוק פיו בעולם הזה מכי שמעה מרבי יוחנן רביה.

Rabbi Yochanan said in the name of Rabbi Shimon ben Yochai, "It is forbidden for someone to fill their mouth
with laughter in this world. As it is stated THEN WILL OUR MOUTHS FILL WITH LAUGHTER AND OUR LIPS WITH SONG
(Psalms 126:2)
When? At the time that THEY WILL SAY AMONG NATIONS, THE ETERNAL HAS DONE GREAT THINGS WITH THESE (ibid)
They said about Reish Lakish that all his days he did not fill his mouth with laughter in this world from the time
that he heard this from Rabbi Yochanan, his teacher.

Kalut Rosh in the synagogue and prayer

Babylonian Talmud, B'rachot 31a

תנו רבנן: אין עומדין להתפלל לא מתוך עצבות, ולא מתוך עצלות, ולא מתוך שחוק, ולא מתוך שיחה, ולא מתוך קלות ראש, ולא מתוך דברים בטלים, אלא מתוך שמחה של מצוה.

The Rabbis taught in a *baraita*:

One should not stand to pray amidst sadness, or amidst laziness, or with laughter, or amidst conversation, or with levity (*kalut rosh*), or amidst idle words. Rather, amidst the joy of mitzvah.

Babylonian Talmud, Shabbat 30b

אין שכינה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך שיחה ולא מתוך דברים בטלים אלא מתוך דבר שמחה של מצוה

The Divine Presence rests upon a person not through sadness, nor through laziness, nor through laughter, nor through levity (*kalut rosh*), nor through conversation, nor through idle words, but only from the joy of a mitzvah.

Babylonian Talmud, Megillah 28a-b

ת"ר בתי כנסיות אין נוהגין בהן קלות ראש
אין אוכלין בהן ואין שותין בהן
ואין ניאותין בהם ואין מטיילין בהם
ואין נכנסין בהן בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים
ואין מספידין בהן הספד של יחיד
אבל קורין בהן ושונין בהן ומספידין בהן הספד של רבים

The Rabbis taught in a *baraita*:

With regard to synagogues: One may not act inside them with levity (*kalut rosh*).

One may not eat in them, nor may one drink in them, nor may one adorn oneself inside them, nor may one wander about inside them, nor may one enter them in the sun for protection from the heat, or in the rainy season to find shelter from the rain. Nor may one deliver a private eulogy inside them.

However, one may read Scripture inside them, and repeat the Mishnah inside them, and one may offer a public eulogy inside them...

Babylonian Talmud, Sukkah 51b

תנו רבנן: בראשונה היו נשים מבפנים ואנשים מבחוץ, והיו באים לידי קלות ראש
התקינו שיהיו נשים יושבות מבחוץ ואנשים מבפנים. ועדיין היו באין לידי קלות ראש.
התקינו שיהיו נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה.

The Rabbis taught in a *baraita*:

At first, the women were inside and the men outside, but they would come to a state of *kalut rosh*.

They instituted that the women should sit outside and the men inside. But still they would come to a state of *kalut rosh*.

They instituted that the women sit above and the men below.

A related rabbinic concept – latson

Babylonian Talmud, Avodah Zarah 18b

תנו רבנן ההולך לאיצטדינין ולכרקום וראה שם את הנחשים ואת החברין בוקיון ומוקיון ומוליון ולוליון בלורין סלגורין הרי זה מושב לצים ועליהם הכתוב אומר אשרי האיש אשר לא הלך וגו' כי אם בתורת ה' חפצו הא למדת שדברים הללו מביאין את האדם לידי ביטול תורה

The Rabbis taught in a baraita:

One who goes to a stadium, or to an encirclement and sees there the conjurers and charmers, or the *bukiyon, mukiyon, muliyon, luliyon, belurin, or salgurin* (different types of clown), this is a sitting of jesters/ scorners.

With regard to them the verse states HAPPY IS THE ONE WHO HAS NOT WALKED IN THE COUNCIL OF THE WICKED, NOR STOOD IN THE WAY OF SINNERS, NOR SAT IN A SITTING OF SCORNERS. BUT THEIR DELIGHT IS IN THE TORAH OF THE ETERNAL (Psalms 1:1-2)

Hence you learn that these bring a person to neglect of Torah.

תנו רבנן

אין הולכין לטרטיאות ולקרקסאות מפני שמזבלין שם זיבול לעבודת כוכבים דברי ר' מאיר וחכמים אומרים מקום שמזבלין אסור מפני חשד עבודת כוכבים ומקום שאין מזבלין שם אסור מפני מושב לצים

... The Rabbis taught in a baraita:

One may not go to theatres or circuses because they sacrifice there to idol worship. These are the words of Rabbi Meir.

And the Rabbis say: In a place where they sacrifice offerings, it is forbidden due to suspicion of idol worship. In a place where they do not sacrifice offerings, it is forbidden due to it being A SITTING OF SCORNERS.

דרש ר' שמעון בן פזי

אשרי האיש אשר לא הלך לטרטיאות ולקרקסאות של עובדי כוכבים ובדרך חטאים לא עמד זה שלא עמד בקנגיון ובמושב לצים לא ישב שלא ישב בתחבולות שמא יאמר אדם הואיל ולא הלכתי לטרטיאות ולקרקסאות ולא עמדתי בקנגיון אלך ואתגרה בשינה ת"ל ובתורתו יהגה יומם ולילה

... Rabbi Shimon ben Pazi taught: HAPPY IS THE ONE WHO HAS NOT WALKED IN THE COUNCIL OF THE WICKED - this is the theatres and circuses of idol worshippers

NOR STOOD IN THE WAY OF SINNERS - this is one who has not attended bestial contests

NOR SAT IN A SITTING OF SCORNERS - this is one who has not sat in antics.

Lest a person say, "Since I did not go to theatres and circuses, and did not stand in bestial contests, let me go and sleep, the verse states. BUT THEIR DELIGHT IS IN THE TORAH OF THE ETERNAL AND IN TORAH THEY MEDITATE DAY AND NIGHT.

Babylonian Talmud, Ketubot 104a

בשעת פטירתו של רבי זקף עשר אצבעותיו כלפי מעלה אמר רבש"ע גלוי וידוע לפניך שיגעתי בעשר אצבעותי בתורה ולא נהניתי אפילו באצבע קטנה יהי רצון מלפניך שיהא שלום במנוחת יצתה ב"ק ואמרה יבא שלום ינוחו על משכבותם

At the time of the death of Rabbi Yehuda HaNasi, he extended his ten fingers toward Heaven and said, "Ruler of the Universe, it is revealed and known before You that I toiled with my ten fingers in the Torah, and I have not derived any benefit [from the world] even with my small finger. May it be Your will that there be peace in my place of rest".

A Divine Voice emerged and said HE WILL COME WITH PEACE, THEY WILL REST IN THEIR RESTING PLACES (Isaiah 57:2).

In practice

Mesillat Yesharim

Lit. The Path of the Upright. Ethical (musar) text on how to attain religious and ethical perfection. Written by Italian Rabbi Moshe Chaim Luzzatto (1707-1746). Written and published in Amsterdam. Hugely influential, especially in Eastern European *yeshivot*, where it was often learned by heart.

Structured around a Talmudic saying (Avodah Zarah 20b): Rabbi Pinchas ben Yair said: Torah leads to watchfulness; watchfulness leads to alertness; alertness leads to cleanliness; cleanliness leads to abstinence; abstinence leads to purity; purity leads to piety; piety leads to humility; humility leads to fear of sin; fear of sin leads to holiness; holiness leads to divine inspiration; divine inspiration leads to the resurrection of the dead".

From Chapter 5 - The Hindrances to Watchfulness

הנה מפסידי המידה הזאת ומרחקיה הם שלשה.
האחד הוא הטפול והטרדה העולמית, השני, השחוק והלצון, השלישי החברה הרעה...

There are three factors which cause loss of and distancing from "watchfulness".

The first is involvement and preoccupation in worldly concerns.

The second is laughter and levity.

The third is bad company...

אך השני, הנה הוא קשה מאד, והוא השחוק והלצון, כי מי שטובע במ, הוא כמי שטובע בים הגדול שקשה מאד להמלט ממנו.

כי הנה השחוק הוא מאבד את לב האדם, שכבר אין הטעם והדיעה מושלת בו, והרי הוא כשכור או שוטה אשר אי אפשר לתת להם ערמה או להנהיגם, כי אינם מקבלים הנהגה. והוא מה שאמר שלמה המלך עליו השלום לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זו עושה. וחכמים זכרונם לברכה אמרו שחוק וקלות ראש מרגילים את האדם לערוה...

But the second type of hindrance is very difficult. It is laughter and *latson*.

For one who is sunk in these is like one sunk in a great sea, from which it is extremely difficult to escape. For behold, laughter destroys a person's heart until sense and knowledge no longer rule. And behold, that person is like a drunkard or a madman to whom it is impossible to give counsel, or to guide them for they are not able to accept any direction.

This is what was said by King Solomon, *alav ha-shalom* I SAID OF LAUGHTER, IT IS MADNESS; AND OF MERRIMENT, WHAT USE IS IT? (Kohelet 2:2) And the Sages *zichronam livrachah* said: "Laughter and *kalut rosh* incline a person towards illicit relations (Pirkei Avot 3:13)

וכל כך למה, לפי, שכמו שכל מציאות הזהירות תלוי בשימת הלב על הדבר, כן כל עצמו של השחוק אינו אלא מסיר הלב מן המחשבות הישירות והעיוניות, ונמצא שלא יבואו הרהורי היראה בלבו כלל. ותראה קושי הלצון והשחתתו הרבה, כי כמו המגן המשוח בשמן אשר ישמיט ויפיל מעליו החצים ומשליכם לארץ ולא יניח אותם שיגיעו אל גוף האדם כן הלצון מפני התוכחה והמרדות... ובכח הליצנות יפיל הכל לארץ ולא יעשה בו רושם כלל...

Why is all this the case? Because just like "watchfulness" involves putting matters at the forefront of the mind, so laughter removes from the mind thoughtfulness, and straight thinking, and we find that thoughts of awe do not enter the heart at all.

Consider the severity of levity and its destructive power. For just like a shield anointed with oil deflects and drops arrows, causing them to fall to the ground, preventing them from reaching the body of the person, so too is *latson* before rebuke and reprimand...

The power of levity knocks it all to the ground so it does not make any impression at all on the person.

From Chapter 13 - Abstinence

ונבאר עתה הפרישות הטוב.

ונאמר, כי הנה אחר שהתבאר לנו היות כל עניני העולם נסיונות לאדם, וכמו שכתבנו כבר למעלה והוכחנוהו בראיות והתאמת לנו גם כן רוב חולשת האדם וקרבת דעתו אל הרעות, יתברר בהכרח שכל מה שיוכל האדם להמלט מן הענינים האלה ראוי שיעשהו, כדי שיהיה נשמר יותר מן הרעה אשר ברגליהם. כי הנה אין לך תענוג עולמי אשר לא ימשוך אחריו איזה חטא בעקבו .

We will now explain good abstinence. It has now become clear to us as, we wrote and explained above, that all matters of this world are trials to a person. Likewise we have pointed out the great frailness of humanity and the disposition to evil. It is clear that people should do whatever they can to avoid these affairs so as to guard from the evil which is at their feet.

For there is no worldly pleasure (*ta'anug*) which does not draw after it some sin at its heel...

[An example]

הטיול והדבור אם אינו בדבר אסור, ודאי דין תורה מותר הוא, אמנם כמה בטול תורה נמשך ממנו, כמה מן הלשון הרע, כמה מן השקרים, כמה מן הליצנות, ואומר ברוב דברים לא יחדל פשע .

Strolls and conversations which are not about something forbidden are certainly permitted according to the Torah. But how much neglect of Torah (*bitul Torah*) is drawn after this; how much *lashon ha-ra*, how many lies, how much levity. It says WHERE THERE IS MUCH TALKING, THERE IS NO LACK OF TRANSGRESSION (Proverbs 10:19)

כלל הדבר: כיון שכל עניני העולם אינם אלא סכנות עצומות איך לא ישובח מי שירצה לימלט מהם ומי שירבה להרחיק מהם .

The general principle: since all world affairs are nothing but great dangers, how could the one who wants to escape from them and strives to distance from them not be deemed praiseworthy?

Pirkei Avot 6:6

The sayings of the fathers. A collection of maxims from Sages of the Tannaitic period. Included within the text of the Mishnah.

הַתּוֹרָה נִקְנִית בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה דְּבָרִים. וְאֵלוֹ הֵן...
בְּמַעוֹט דֶּרֶךְ אֶרֶץ
בְּמַעוֹט תְּעֻנּוּג
בְּמַעוֹט שֵׁינָה
בְּמַעוֹט שִׁחָה
בְּמַעוֹט שְׁחֹק

Torah is acquired in forty-eight ways. These are they...

Miyyut Derech Eretz - a minimum of involvement in worldly concerns

Miyyut Ta'anug - a minimum of pleasure

Miyyut Shainah - a minimum of sleep

Miyyut Sichah - a minimum of conversation

Miyyut S'chok - a minimum of laughter

From the Aish website (on our line in Al Chet)

Aish HaTorah (lit. Fire of the Torah) is an Orthodox Jewish educational organization, established in Jerusalem in 1974

Sometimes we can forget that life is serious. We're born, and we die. What have we made of our lives? Have we been focused on meaningful goals, or are we steeped in trivial pursuits?

Ask yourself:

Do I spend time reading unimportant sections of the newspaper, or listening to frivolity on the radio?

Do I spend time with friends and colleagues discussing inconsequential details of sports and entertainment?

Do I waste countless hours on the Internet with no goal or purpose in mind?

Do I act with proper reverence when in a synagogue or learning Torah?

Do I speak about Biblical personalities and our Jewish Sages with the proper respect?

Different(ish) voices

Tosefta B'rachot 2:22

Lit. addition / supplement. A collection of legal traditions from the Tannaitic period. The Talmud often uses traditions found in the Tosefta to interrogate the Mishnah.

הלל הזקן אומר אל תראה ערום אל תראה לבוש אל תראה עומד אל תראה יושב אל תראה שוחק אל תראה בוכה שנאמר עת לבכות ועת לשחוק

Hillel Ha-Zaken says: Do not fear [being] naked, do not fear [being] dressed, do not fear standing, do not fear sitting, do not fear laughing, do not fear crying.

As it is said THERE IS TIME TO CRY AND TIME TO LAUGH (Kohelet 3:4)

Babylonian Talmud, Ta'anit 22a

ר' ברוקא חוזא הוה שכיח בשוקא דבי לפט הוה שכיח אליהו גביה
א"ל איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי א"ל לא...

Rabbi Beroka Ḥoza'a used to frequent the market of Bei Lefet. Elijah the Prophet would often appear to him.

Rabbi Beroka said to him, "Is there anyone in this marketplace worthy of the World to Come?"

He said to him, "No"...

אדהכי והכי אתו הנך תרי אתי א"ל הנך נמי בני עלמא דאתי נינהו אזל לגבייהו אמר להו מאי עובדייכו
אמרו ליה אינשי בדוחי אנן מבדחינן עציבי אי נמי כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדייהו טרחינן
ועבדינן להו שלמא :

In the meantime, two people came to the marketplace. Elijah said to him, "These two [also] are destined for the World to Come. Rabbi Beroka went over to them said to them, "What is your occupation?"

They said to him, "We are jesters, and we cheer up those who are sad. Additionally, when we see two people who have a quarrel between them, we strive to make peace between them".

Jerusalem Talmud, Kiddushin 48b

Also known as the Yerushalmi. Compiled in the Land of Israel, taking a final form c.450 CE. Less literarily developed than the Bavli, it contains earlier forms of shared material and some traditions distinctive to the Land of Israel.

רבי חזקיה ר' כהן בשם רב עתיד אדם ליתן דין וחשבון על כל שראת עינו ולא אכל .

Rabbi Hezekiah, Rabbi Cohen in the name of Rav: In the future, a person will give a judgement and an accounting over anything that their eye saw and they did not eat.

A final thought - Kalut Rosh

Mishnah, Nedarim 2:5

נדר בחרם ואמר, לא נדרתי אלא בחרמו של ים.
בקרבן, ואמר, לא נדרתי אלא בקרבנות של מלכים.
הרי עצמי קרבן, ואמר, לא נדרתי אלא בעצם שהנחתי לי להיות נודר בו.
קונם אשתי נהנית לי, ואמר לא נדרתי אלא באשתי הראשונה שגרשתי,
על כלן אין נשאלין להן. ואם נשאלו, עונשין אותן ומחמירין עליהן, דברי רבי מאיר.
וחכמים אומרים, פותחין להם פתח ממקום אחר, ומלמדים אותן כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדורים:

If someone makes a vow of herem, and says, "I vowed only by a herem of the sea";

"By a korban", and then says, "I vowed only by korbanot of kings";

"Behold! I myself (atzmi) am a korban", and then says, "I vowed only by the etzem (bone) which I keep for the purpose of vowing";

"Konam be any benefit my wife has from me", and then says, "I spoke only of my first wife, whom I have divorced"

Regarding none of these [vows] should they inquire [of a sage in order to break them], but if they inquire about them, they are punished and treated strictly, the words of Rabbi Meir.

But the Sages say: They are given an opening on other grounds, in order that they should not act with *kalut rosh* with vows.